

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/16/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8224010515
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8224010515.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 03.07.2025, v trestnej veci proti obvinenému A. B. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, o povolenie obnovy konania o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Bardejov sp. zn. 12Nt/8/2024 zo dňa 28.05.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť obvineného A. B..

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku n e p r i j í m a písomný sľub obvineného A. B..

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 394 ods. 1 Tr. poriadku povolil v prospech odsúdeného A. B. obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bardejov č. k. 2T/95/2019-238 zo dňa 26.06.2019. Podľa § 400 ods. 1 Tr. poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 2T/95/2019-238 zo dňa 26.06.2019 a to výroku o treste, pričom zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad. Zároveň okresný súd podľa § 403 Tr. poriadku z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a) a c) Tr. poriadku odsúdeného A. B. zobral do väzby. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad odsúdeným, pričom lehota väzby začala plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku, podal obvinený sťažnosť proti výrokom o väzbe, ktorú následne obhajca odôvodnil. Obvinený v podanej sťažnosti poukázal na skutočnosť, že ťažiskovými argumentami súdu prvého stupňa odôvodňujúcimi jeho väzbu (a to tak útekovú ako aj preventívnu) sú skutočnosti pred približne siedmich rokov. Obvinený v sťažnosti uviedol, že v dôsledku mladého veku a podporovaný názormi a konaním ostatných osôb popieral resp. ignoroval následky, ktoré jeho konanie spôsobilo jemu, rodine a ostatným osobám (napr. poškodeným). Bol veľmi mladý a patrilo do zlej partie osôb, avšak táto partia je minulosťou a s nikým z tejto skupiny už nie je v kontakte. Za posledných takmer sedem rokov, ktoré strávil vo väzení, je toho názoru, že dospel, a to dokazujú aj skutočnosti týkajúce sa jeho pracovnej aktivity. Zdôraznil, že po prepustení na slobodu chce a je pripravený viesť riadny život, čoho dôkazom je aj to, že posledné približne štyri roky vo výkone trestu odňatia slobody je pracovne aktívny a za túto pracovnú aktivitu si vyslúžil aj pochvalu – disciplinárnu odmenu za dlhodobé pozitívne výsledky dosahované pri plnení pracovných povinností. Z dosahovanej mzdy pritom uhrádzal výživné na svoje maloleté deti ako i ostatné pohľadávky (trovy súdnych konaní a podobne). Podotkol, že pracovnú činnosť ukončil iba z dôvodu pracovného úrazu, keď mu do oka vletel kúsok materiálu a po skončení práceneschopnosti už bolo jeho pracovné miesto obsadené, no začal pracovať na novej pozícii „organizátor oddielu“, a to aj napriek tomu, že táto pozícia je neplatená. Aj za túto pracovnú aktivitu si vyslúžil pochvalu – disciplinárnu odmenu, ktorá sa však ku dňu vyhlásenia napadnutého uznesenia ešte nestihla oficiálne spracovať. Podľa obvineného tieto skutočnosti svedčia

o zmene jeho postoja k životu a existuje predpoklad, že bude viesť riadny život, pretože sa u neho za štyri roky vytvorili stabilné pracovné návyky. Zdôraznil, že si po prepustení na slobodu chce nájsť riadnu prácu, zamestnať sa a žiť slušný život. Nateraz sa mu prostredníctvom rodičov podarilo písomne získať iba príslub starostky obce B., že mu dá možnosť vykonávať verejnoprospešné práce v obci. Obvinený je toho názoru, že okresný súd kladie až priveľký význam na jeho disciplinárne previnenia. Je podľa neho absurdné, aby o tom či má byť stíhaný väzobne rozhodla skutočnosť, že raz za sedem rokov vo výkone trestu fajčil mimo vyhradeného priestoru, že sa na celu disciplinárnych trestov pokúsil raz preniesť tuniaky v konzerve a raz tabak, a to všetko jeho vlastné veci, ktoré si kúpil za vlastné finančné prostriedky. Pokiaľ ide o požitie psychotropných látok, k tomu obvinený uviedol, že požil tabletky tramal v dôsledku bolesti zuba, keďže napriek opakovaným žiadam mu nebolo poskytnuté nič na tlmenie bolesti, až mu napokon bola následne poskytnutá zdravotná starostlivosť a zub bol napokon opravený. Obvinený je taktiež toho názoru, že hore uvedené skutočnosti nasvedčujú tomu, že trestnú činnosť už páchať nebude, naopak povedie riadny život, nakoľko nechce navyšovať mesiace a roky strávené vo väzení, keďže na slobode má dve maloleté deti. Keď bol vo výkone trestu odňatia slobody, manželka sa s ním rozviedla, ale existuje možnosť, že ak bude prepustený na slobodu obnovia manželské spolužitie a spoločný rodinný život. Uvedené skutočnosti považuje za obrovskú motiváciu viesť na slobode riadny život. Ak by mal súd napriek uvedenému obavu, že bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, navrhol, aby mu súd uložil zákaz vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok, nariadil kontrolu technickými prostriedkami a nahradil väzbu písomným sľubom, ktorý predložil. Má za to, že takýto písomný sľub (za súčasného uloženia uvedeného zákazu podporeného kontrolou technickými prostriedkami) je dostatočnou náhradou väzby. V tejto súvislosti poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. augusta 2008, sp. zn. 2 Tošs 26/2008. K dôvodom útekovej väzby odsúdený uviedol, že jeho plánovaná cesta do zahraničia bola len odrazom jeho vtedajšieho spôsobu života, ktorým už nežije a ani ho neplánuje obnoviť. Napokon uviedol, že do zahraničia ani nemá kam utiecť, keďže sesternica, ktorá pred siedmimi rokmi žila v Anglicku tam už nežije a približne dva a pol roka žije už opäť na Slovensku. Túto informáciu na verejnom zasadaní na Okresnom súde Bardejov dňa 28.5.2025 ešte nemal, a preto do zápisnice uviedol, že jeho sesternica stále žije v Anglicku. Po tomto verejnom zasadaní však telefonoval so svojou matkou, ktorá mu uviedla, že sesternica, ku ktorej plánoval vycestovať, už žije opäť na Slovensku. Pokiaľ ide o rodinu v Českej republike, tam rodinu nemal a išlo o rodinu spoluobvineného C. D., s ktorým už nie je v kontakte. Pokiaľ okresný súd uviedol, že mu hrozí vysoký trest, a síce trest odňatia slobody vo výmere tri až osem rokov, tak s poukazom na § 405 písm. b) Tr. poriadku mu súd môže uložiť maximálne šesť rokov. Ak však súd povolil obnovu konania práve z dôvodu, že sa objavila nová skutočnosť, ktorá má za následok to, že uložený trest je v zjavnom nepomere k závažnosti činu resp. pomerom páchatel'a, potom nevidí dôvod, prečo súd pri rozhodovaní o väzbe vôbec počíta s reálnou možnosťou, že mu bude opätovne uložený až šesť ročný (teda maximálny možný) trest. Zároveň považuje za rozhodujúce aj to, že z nového (napadnutým uznesením zrušeného) trestu k dnešnému dňu vykonal už približne rok a tri mesiace. Ak sa mu doposiaľ vykonaná časť trestu započíta do novo uloženého trestu (ktorý predpokladá bude v podstatne nižšej výmere ako napadnutých šesť rokov), potom by nemuselo zostávať až tak veľa toho, čo by sa ešte malo vykonať. V súvislosti s dôvodnou obavou, že ujde v dôsledku toho, že mu hrozí vysoký trest poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky zo 17.5.2011 sp. zn. IV. ÚS 2394/2009, v zmysle ktorého hrozba vysokým trestom zakladá existenciu väzobného dôvodu v prípade, ak obvinenému hrozí uloženie trestu odňatia slobody vo výške najmenej osem rokov. Obvinený má za to, že ak by bol k dnešnému dňu ihneď prepustený na slobodu, v obnovenom konaní mu hrozí najviac šesťročný trest a po započítaní doposiaľ vykonaného trestu, by mu aj v tom najmenej priaznivom prípade ostávalo vykonať ešte približne štyri roky a deväť mesiacov a to sa ani len nepribližuje ôsmym rokom. Ak by mal súd napriek uvedenému obavu, že sa bude v zahraničí skrývať pred trestným stíhaním, opätovne navrhuje, aby mu súd uložil zákaz vzdaľovať sa z miesta pobytu alebo z obydlija okrem vymedzených podmienok prípadne uložil zákaz vycestovať do zahraničia, nariadil kontrolu technickými prostriedkami a nahradil väzbu písomným sľubom, ktorý predložil. Má za to, že takýto písomný sľub (za súčasného uloženia uvedeného zákazu podporeného kontrolou technickými prostriedkami) je dostatočnou náhradou väzby. Vzhľadom na uvedené navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie Okresného súdu Bardejov vo výrokoch týkajúcich sa väzby, t. j. III., IV a V. výrok, zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu. V prípade, že nadriadený súd má za to, že dôvody väzby existujú, žiada, aby bola väzba nahradená písomným sľubom a dohľadom probačného a mediáčného úradníka.

Sťažnosť obvineného smerovala len proti výrokom o väzbe, a preto výroky uznesenia okresného súdu, ktorými okresný súd povolil obnovu konania vedeného na Okresnom súde Bardejov č. k. 2T/95/2019-238

zo dňa 26.06.2019 a zrušil rozsudok Okresného súdu Bardejov č. k. 2T/95/2019-238 zo dňa 26.06.2019 vo výroku o treste nadobudli právoplatnosť dňa 03.06.2025.

Na základe podanej sťažnosti obvineným preskúmal krajský súd v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie napadnutým výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 403 Tr. poriadku ak obvinený vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v pôvodnom rozsudku, súd zároveň s rozhodnutím o povolení obnovy konania podľa § 400 ods. 1 rozhodne o väzbe (vzatí do väzby alebo nevzatí do väzby, a to aj pri nahradení väzby). Uznesenie o väzbe je vykonateľné právoplatnosťou rozhodnutia o povolení obnovy konania a ak nie je ďalej ustanovené inak, lehota väzby začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o povolení obnovy konania. Ak súd prvého stupňa rozhodol o nevzatí obvineného do väzby, lehota väzby začína plynúť od obmedzenia osobnej slobody pri výkone rozhodnutia nadriadeného súdu o vzatí do väzby. Ak súd prvého stupňa nerozhodol podľa § 400 ods. 1 a o povolení obnovy konania rozhodol nadriadený súd podľa § 194 ods. 1 písm. a), jeho rozhodnutie o väzbe sa považuje za rozhodnutie odvolacieho súdu.

Obvinený, ako už bolo vyššie uvedené, bol vzatý do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. poriadku.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. poriadku obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že

a) ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko alebo ak mu hrozí vysoký trest, alebo,

c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil, a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo 81.

Citované ustanovenia v súlade s konkrétnym ustanovením Ústavy Slovenskej republiky, predpismi a požiadavkami medzinárodného práva a rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva, stanovuje základné podmienky rozhodovania o väzbe. Okrem splnenia formálnych podmienok, ktorým je vznesenie obvinenia, jeho oznámenie, včasnosť podania návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby, včasnosť rozhodovania sudcu pre prípravné konanie a pod., súd pri rozhodovaní o väzbe musí posúdiť, či trestné stíhanie obvineného je dôvodné, teda či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a či u obvineného existujú dôvody väzby.

V zhode so závermi uvedenými v dôvodoch napadnutého uznesenia aj krajský súd, po preskúmaní obsahu predloženého spisového materiálu, dospel k záveru, že väzba obvineného z dôvodu § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. poriadku je zákonná a odôvodnená.

V posudzovanej veci sa proti odsúdenému vedie trestné stíhanie pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že spoločne s ods. ml. E. B. a ods. C. D.

dňa 19.12.2018 v čase okolo 23.00 hod. v F., okr. G., na miestnej komunikácii pred domom č. XXX po predchádzajúcej vzájomnej dohode v úmysle zmocniť sa cudzej veci zastavili vozidlo značky Škoda Felícia nezisteného evidenčného čísla, ktoré riadil obvinený C. D., kde z daného vozidla vystúpili obvinení ml. E. B. a A. B., nato A. B. zozadu pristúpil k tam idúcemu H. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. J. XXX, okr. G., ktorého oboma rukami sotili do chrbta, následkom čoho poškodený spadol na zem, a následne mu A. B. prehľadal zadné vrecká nohavíc, odkiaľ mu odcudzil peňaženku čiernej farby s finančnou hotovosťou v rôznych bankovkách spolu v sume okolo 1.200,- € a osobnými dokladmi poškodeného, a to vodičský preukaz a občiansky preukaz, kde následne ml. E. B. a A. B. nastúpili späť do vozidla a ušli do miesta trvalého bydliska, pričom počas cesty vo vozidle si medzi sebou peniaze rozdelili a následne časť peňazí použili pre vlastnú potrebu, kde uvedeným konaním spôsobili poškodenému H. I. škodu vo výške cca 1.260,- €, pričom k zraneniu poškodeného nedošlo.

Z doposiaľ zabezpečených dôkazov aj podľa krajského súdu vyplýva, že zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky stíhaného trestného činu a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal aj obvinený A. B.. Poukázať je potrebné predovšetkým na právoplatný výrok rozsudku okresného súdu Bardejov č. k. 2T/95/2019-238 zo dňa 26.06.2019 o vine obvineného zo spáchania tohto zločinu, nakoľko tento výrok ostal napadnutým uznesením nedotknutý. Správne preto poukázal okresný súd na splnenie materiálnej podmienky väzby a v tejto súvislosti krajský súd poukazuje na odôvodnenie okresného súdu. Obvinený dôvodnosť vedeného trestného stíhania napokon ani v návrhu na obnovu konania a ani v podanej sťažnosti nijako nenamietal.

V predmetnej veci, ako vyplýva z vyššie uvedeného, možno teda konštatovať, že trestné stíhanie odsúdeného je vedené dôvodne.

Súhlasí je potrebné aj so záverom okresného súdu v tom smere, že v danom prípade existujú také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu uvedenú v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. poriadku.

Obavu, že obvinený ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, teda tzv. útekovú väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku, v prvom rade odôvodňuje jeho správanie, ktoré predchádzalo samotnému prvotnému podaniu návrhu na vzatie obvineného do väzby, nakoľko obvinený sám priznal, že chcel opustiť územie Slovenska, ale na letisku sa mu to nepodarilo z dôvodu poškodeného občianskeho preukazu. Taktiež chcel následne po tomto neúspechu odísť podľa jeho vyjadrenia do Českej republiky, do Ostravy až ich chytili policajti. Tieto okolnosti dostatočne odôvodňujú dôvod tzv. útekovej väzby. Na uvedené konštatovanie preto nemá vplyv ani uplynutie doby od týchto okolností, nakoľko obvinený sa opakovane pokúsil o útek, čo obavu, že v prípade nevzatia do väzby by sa vyhýbal trestnému stíhaniu, odôvodňuje, nakoľko hrozba ukladania trestu v sadzbe tri roky až šesť rokov (vzhľadom na povolenie obnovy v jeho prospech) nie je bez významu, a to aj keď už viac ako rok trestu vykonal.

Dôvod útekovej väzby nijako neoslabuje ani tvrdenie obvineného, že jeho sesternica, ku ktorej chcel odísť do Anglicka už znova býva na Slovensku, či tvrdenie že príbuzných, ku ktorým chceli ísť do Českej republiky mal vtedy spoluobvinený, s ktorým už nie je v kontakte. Obvinený sa opakovane a premyslene pokúsil o útek v snahe vyhnúť sa trestnému stíhaniu, preto len zmena okolností v súvislosti s osobami, ku ktorým mal v pláne odísť, nemá vplyv na obavu z možného úteku, ktorý by mohol zopakovať. Obvinený je momentálne rozvedený, nateraz nemá zamestnanie, ale len prísľub zaradenia do evidencie uchádzačov, preto jeho odchod zo Slovenska tak ako to pôvodne plánoval v snahe vyhnúť sa trestu predstavuje hrozbu, ktorú predpokladá ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku. Krajský súd považuje bez významu pre hodnotenie naplnenia tzv. útekovej väzby námietky obvineného o tom, že ide o okolnosti staré sedem rokov, nakoľko tieto (staršie) okolnosti v spojení s vyššie uvedenou aktuálnou rodinnou situáciou obvineného odôvodňujú obavu, že ujde alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu.

Správne okresný súd taktiež skonštatoval, že existujú aj také konkrétne skutočnosti, ktoré odôvodňujú tiež obavu uvedenú v § 71 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku. Túto obavu, že v prípade ponechania obvineného na slobode bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, odôvodňujú najmä okolnosti prípadu, povaha a charakter trestnej činnosti a osoba obvineného. Obvinený má podľa odpisu registra trestov, okrem odsúdenia za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona vo veci, ktorého obnova vo výroku o treste bola povolená, deväť záznamov. Za zločin lúpeže bol odsúdený aj vo veci Okresného súdu Bardejov sp. zn. 2T/209/2018 a bol odsúdený aj pre krádeže jednak prečiny, ale dvakrát aj za zločiny krádeže vo veci Okresného súdu Bardejov pod sp. zn. 1T/44/2016 a sp. zn. 1T/31/2018. Pred odsúdením vo veci, ktorého obnova bola povolená, mu bol opakovane uložený podmienený trest odňatia slobody a skutok, ktorý je predmetom aj teraz prejednávanej veci, spáchal len niekoľko hodín potom, ako mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody za inú jeho trestnú činnosť. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti je možné predpokladať, že si trestnou činnosťou zabezpečoval prostriedky pre živobytie, nakoľko aj pri výsluchu uviedol, že nemal riadnu prácu, ale len fušky.

Uvedené skutočnosti nepochybne odôvodňujú obavu z pokračovania v trestnej činnosti obvineným, pretože tento má reálne sklony k páchaniu protiprávnej činnosti. Od opätovného páchania trestnej

činnosti obvineného neodradili predchádzajúce odsúdenia a uložené tresty a napokon aj vo výkone trestu nerešpektoval stanovené pravidlá. Nemožno preto súhlasiť s námietkou obvineného, že je v jeho prípade absurdné, aby o tom či má byť stíhaný väzobne rozhodli skutočnosti o porušení pravidiel v ústave, nakoľko štyri disciplinárne potrestania poukazujú na aktuálne nerešpektovanie stanovených pravidiel, čo teda odôvodňuje záver, že doposiaľ vykonaný trest ešte nemal dostatočný vplyv na jeho správanie a na tomto závere nemôžu nič zmeniť dve disciplinárne odmeny, nakoľko nevhodné správanie obvineného bolo vo výkone trestu aj v roku 2020 riešené preradením obvineného do prísnejšieho stupňa stráženia. V tejto súvislosti preto ani tvrdenia o zmene jeho života, keďže uplynula doba siedmich rokov, počas ktorej sa zmenil, nakoľko vo výkone trestu pracuje a vyslúžil si aj pochvalu za dlhodobé pozitívne výsledky pri plnení pracovných povinností, nemajú na hodnotenie dôvodov väzby vplyv a nemôžu oslabovať dôvody väzby, nakoľko odsúdený aj vo výkone trestu opakovane porušoval ústavný poriadok, bol preradený do prísnejšieho stupňa stráženia, a to aj keď sa obvinený snaží udelené disciplinárne tresty ospravedlňovať bagatelizovaním okolností, za ktorým k nim došlo. Aj uvedené nerešpektovania pravidiel ústavu na výkon trestu poukazujú na osobu obvineného so sklonom k porušovaniu právnych noriem.

Zároveň ani tvrdenia obvineného o tom, že sa trestnej činnosti dopustil ako mladý, v zlej partii a je pripravený viesť riadny život taktiež nemajú vplyv na dôvody väzby, nakoľko obvinený je práve z dôvodu páchania trestnej činnosti vo výkone trestu od 22.12.2018 (prvotne vo väzbe) a predchádzajúce odsúdenia len dôvod väzby z obavy z pokračovania v trestnej činnosti umocňujú. Taktiež ani obvineným prejavovaná snaha pracovať nemá vplyv na konštatovanie dôvodu preventívnej väzby, keďže predchádzajúce odsúdenia, ktorými si zrejme zabezpečoval príjem na živobytie a nerešpektovanie pravidiel ústavného režimu preventívnu väzbu opodstatňujú a ani správanie vo výkone trestu na nápravu obvineného doposiaľ nepoukazuje.

Ako nedôvodné námietky je potrebné hodnotiť aj tvrdenia o tom, že chce obnoviť spolužitie s bývalou manželkou a starať sa o maloleté deti, nakoľko skutočnosť, že mal manželku a maloleté deti mu nezabránilo v páchaní trestnej činnosti.

Krajský súd v súvislosti so sťažnostnými námietkami obvineného konštatuje aj nedôvodnosť námietky o tom, že v jeho prípade nejde o hrozbu vysokým trestom v zmysle judikatúry a skutočnosť, že z predpokladaného novo ukladaného trestu už časť vykonal, nakoľko väzba ako zabezpečovací inštitút nenahrádza výkon trestu a dôvod väzby je zabezpečiť prítomnosť obvineného pri úkonoch trestného konania a zabránenie mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V tejto súvislosti krajský súd pripomína, že väzba je zaisťovacím inštitútom, slúžiacim k tomu, aby sa dosiahol účel trestného konania. Rozhodovanie o nej je vždy smerované len do roviny pravdepodobnosti, nie absolútnej istoty ohľadom následkov, ktoré by v prípade prepustenia na slobodu mohli nastať, a z tohto hľadiska je potom potrebné posudzovať aj dôvodnosť obavy z konkrétneho správania obvineného. Pri rozhodovaní o väzbe môže súd riziko konania podľa § 71 ods. 1 Tr. poriadku len odhadovať, pričom nie je nevyhnutne potrebné, aby zo strany obvineného k takémuto konaniu už došlo, inak by väzba strácala preventívny a zabezpečovací charakter (II. ÚS 67/2013). Krajský súd vzhľadom na všetky okolnosti a súvislosti danej veci považuje uvedenú obavu za reálnu a má za to, že v tomto štádiu konania je väzobné stíhanie a izolácia obvineného nevyhnutná a opodstatnená.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je preto podľa názoru krajského súdu rozhodnutie okresného, ktorým z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr. poriadku obvineného vzal do väzby, v súlade so zákonom.

Okolnosti na strane obvineného zároveň svedčia aj o tom, že vzhľadom na osobu obvineného a na okolnosti predmetného trestného činu nie je v tomto štádiu možné nahradiť väzbu podľa § 80 alebo § 81 Tr. poriadku.

Podľa ust. § 80 ods. 1 písm. a), b), c) a § 81 Tr. poriadku je väzbu možné nahradiť zárukou dôveryhodnej osoby, písomným sľubom obvineného, dohľadom probačného a mediačného úradníka alebo peňažnou zárukou. Vyžaduje sa pritom, aby vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávanej prípadu, súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považoval záruku dôveryhodnej osoby, alebo písomný sľub obvineného za dostatočné a prijal ich, alebo bolo možné účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným, alebo aby s prihliadnutím na osobu

a majetkové pomery obvineného alebo toho, kto za neho zloženie peňažnej záruky ponúka, povahu činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu bolo možné peňažnú záruku prijať ako náhradu za väzbu.

Tu je možné len opakovane poukázať na osobu obvineného, ktorý sa opakovane dopustil majetkovej a násilnej trestnej činnosti, ktoré nedovoľujú urobiť záver, že by nateraz účel väzby bolo možné u obvineného dosiahnuť aj nahradením väzby niektorým z inštitútov uvedených v § 80 a § 81 Tr. poriadku. Práve s ohľadom na osobu obvineného a charakter trestnej činnosti, ako aj spôsob konania, kedy sa opakovane pokúsil o útek a ani následne vo výkone trestu nedodržiaval pravidlá a bol aj preradený do prísnejšieho stupňa stráženia môže krajský súd len ťažko nadobudnúť presvedčenie, že by bol v tejto veci dosiahnutý základný zmysel dohľadu, ktorým je ovplyvnenie životných postojov, prispievanie k urovneniu osobných pomerov, kontrolovanie chovania obvineného tak, aby nemaril účel prebiehajúceho trestného stíhania a nedopustil sa ďalšej trestnej činnosti. Krajský súd preskúmal obvineným ponúknutý písomný sľub a dospel k záveru, že tento s poukazom na osobu obvineného, charakter trestnej činnosti nie je možné akceptovať a ako náhradu väzby prijať. Obvinený vzhľadom na svoju kriminálnu minulosť nie je natoľko dôveryhodný, aby bolo možné uveriť tomu, že bude ochotný a schopný dodržiavať to, čo deklaruje. Taktiež aj samotná doba spáchania skutku len niekoľko hodín po vyhlásení iného odsúdenia, podporujú záver o tom, že písomný sľub aj za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení by nebol spôsobilý nahradiť účel väzby. Zároveň je krajský súd aj toho názoru, že ani dohľad probačného a mediačného úradníka aj za súčasného uloženia primeraných povinností a obmedzení by nebol spôsobilým pre nahradenie väzby, a to aj v spojitosti s osobou obvineného, ktorý už opakovane bol trestne stíhaný, opakovane sa pokúsil o útek, ako to aj sám vo svojej výpovedi uviedol. V súvislosti s návrhom obvineného na nahradenie väzby technickými prostriedkami, krajský súd konštatuje, že monitorovacie zariadenie predstavuje len technickú kontrolu uložených primeraných povinností a obmedzení, ktoré môže byť zvažované až v prípade, že budú zistené dôvody na nahradenie väzby. Nejde teda o osobitný inštitút nahradenia väzby a vzhľadom na záver o nespôsobilosti inštitútu písomného sľubu a dohľadu probačného a mediačného úradníka ako náhrady väzby, neprichádza do úvahy ani nahradenie väzby aj prostredníctvom monitorovacieho zariadenia.

Vzhľadom na uvedené, keďže krajský súd ani v konaní, ktoré napadnutým výrokom uznesenia predchádzalo, nezistil pochybenia, jednomyseľne sťažnosť obvineného v zmysle § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietol. Vzhľadom na návrh obvineného v podanej sťažnosti o nahradenie väzby písomným sľubom obvineného, krajský súd s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie rozhodol aj o tomto návrhu a písomný sľub obvineného neprijal.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.